

DEBRECZENI HIRLAP

Előfizetési árak:

Előfizetés	Ár
Égész évre	20 korona
Félévre	10 " "
Negyed évre	5 " "
Egy hónapra	2 " "

A szerkesztésért felelős
Kutas Imre
kiadó s laptulajdonos

Szerkesztőség Piacz-utca 79. sz. Gáll-ház (emelet)
Kiadóhivatal Piacz-utca 79. sz. Gáll-ház (földszint)
Hirdetések a legmérsékeltbb árszámítás mellett vétetnek fe

Csak a hazait pártoljuk!

Debreczen jul. 25.

A magyar sajtó nemsokára jubilálhat. Emlékünnepet rendezhet, hogy ide s tova 10 esztendeje már annak, mi szerint kiadta a jelszót: „csak a hazai“ pártolásiára. Csak azt nem tudom, hogy a sajtó által rendezendő jubilaris ünnepen kik lesznek a meghívottak, illetőleg az örvendezők.

Sejtelmem sincs, hogy hány hazai iparos, gyáros köszönheti a sajtó által indított akciónak üzlete fellendülését.

Mi egyszerű emberek csak azt látjuk, hogy a magyar iparos ma már nagyon szép munkákat produkál. Az ezredéves kiállításon pedig eléllott szemünk, szánk, s kezeinket összekulcsolva hála imákat zengedeztünk a magyar ipar diadaláért.

Azt is olvassuk a hírlapokból, hogy derék iparosaink a párisi világkiállításon a nemzetközi versenyen dicsőséget szereztek a magyar névnek, s gyárosainkkal egyetemben osztozkodtak a győzelem bábérán.

És még is azt kell látnunk, hogy olyan kézművesek, kisiparosok, a kik még egy évtizeddel ezelőtt anyagi jólétnek örvendeztek, ma már koldusbottal kezükben alamizsnáért esedeznek.

Megrendülve olvassuk a hirt, hogy

gyáraink meglehetősen százaléka, melyek még a millenaris kiállításon a külfölddel való verseny képességünkről állítottak ki bizonyítványt, a csőd, a bukás szélén vannak.

A kereskedések rakva vannak idegen árukkal. Hiányzik onnan a magyar gyárnak produktuma. Ha a magyar kéz, a magyar gyár produktumát kérjük, kereskedőink jóízűen mosolyognak naivitásunkon.

„Kérem alássan!“ „Ha mi hazait tartunk, felkopik az állunk. Ujjainkon megszámlálhatjuk, hogy hány embernek tesz a szövet, ha az nem angol, a csipke, ha nem brüsszeli, a cipő, ha nem karlsbadi és így tovább.“

Zsákba macskát nem árulok, megvallom, hogy sokáig kétségbe vontam kereskedőink hazafiasságát s abban a nézetben voltam, hogy üzleti kérdésekben egészen kozmopoliták.

De miután jobban szemügyre vettem a dolgot, arra a következtetésre jutottam, hogy nem bennünk, hanem bennük van a hiba.

A luxus démona erősen hálójába kerített — kicsit és nagyot egyaránt. Nincs bizalom a hazaiában. Szébbnek, erősebbnek, jobbnak látunk mindent, a mi nem itthon készült. „Ez valódi angol, francia német, amerikai avagy hollentot“, s mi azonnal hypnotizálva vagyunk s jóízűen

mosolygunk a szegény magyar iparos erői kódésén.

Csak szánkkal vagyunk jó hazafiak éppen, mint a minő keresztyének, de tet-teinkkel, cselekedeteinkkel naponként szegénységi bizonyítványt állítunk ki magunkról.

Hiába énekeljük a „Hymnus“-t és „Szózat“-ot, ha az ünnepi disz, mit magunkra öltöttünk, az idegen, a külföldi ipart dicsőíti és nem a magyart.

Éppen így vagyunk a magyar fürdőkkel is. A jó Isten hazánkat megáldotta gazdag gyógyforrásokkal. — Az orvosi tudomány nem ismer olyan betegséget, amelyre a hazai fürdők gyógyerővel, hatás-sal ne bírnának.

És mégis, mit tapasztalunk? Azt, hogy a hazai fürdők alkonya bekövetkezett.

A gőz és villamosság korszakában megszűnt a távolság fogalma. Külföldi fürdők csendjét a tömegesen kitóduló magyarság veri fel. — Hazai fürdőink néptelenek. — Még a kisebb kaliberű ember is a mint beköszönt a nyár, az idegen fürdők prospektusait forgatja s az ősz kezdetével már kész geographus, ismeri Ausztriát, Csehországot, kanyargós utaival, hegy-koszoruzta völgyeivel s látta a csehet ott-hon is verklizni.

De ha megkérdezzük, hogy járt-e a bércezes Erdélyben, ismeri a borszéki, tus-

Tárcza.

Adélhoz.

Borús egemnek fénylő csillaga,
Te némaajku, büszke szép leány!
E dalt neked, a rég leajzott lantról
Egy dalt neked, ujjongót, hangosat.

Vagy még se hangost; Mit kell tudni másnak.
Hogy szivemben új verőfény fakadt!
Hisz nem tudom, hazugság az vagy mámor?
Mely könnyen tűnik, hozva ébredést.

Szegény botor, sokszor csalódott szivem
Minek örülsz? Minek e dobogás?
Azért talán, hogy vágyva nézted őtet
A némaajku szép fehér leányt?!

Nem szóltam semmit — néma epedéssel
Merültem bűvös két szemedbe el
S miként ha oltárlépcsőn állanék
Szivtam hajadnak édes illatát.

És jobb is így — ne tudjuk meg soha
Mit rejteget álcázott közönyünk!
A végzet, mely keresztezé utunk
Könyörtelenül ugyis elszakaszt.

Haladj tovább tehát megbánás nélkül
És vidd magaddal ezt a pusztá dalt.
En is megyek, merre utam jelöl
Bár visszanezlek lépteid után.

S talán esetlennnek vélt pillanatban
Egy könnyet ejtek emlékednek én —

Te csak haladj a merre Sorsod biztat
Hűen megőrzöm én emlékedet.

Maradj nekem mosolygó álomképem
Meglátogass homályos éjjeiken.
Oh jöjj! oh jöjj! kitért karokkal várlak
És sugd meg titkod akkor énnem!
Hyllas.

János a tisztiszolga.

A csupaszképű, szepőlős sváb fiut volta-képen nem is Jánosnak hívták, hanem Hanz-nak. Ő legalább így tartotta addig, míg kezébe nem kapta katonáéknál a kemény négy szögletes kis papirszeletkét, melyet jó magyar sággal „kopczédulának“ neveznek a bakák s amelyre szép gömbölyű betűkkel ez a polgári név volt fölírva: Buch János.

Kezdetben sokszor eltűnődött az ő egy ügyü tudatlanságával ezen, az előtte szokatlanul hangzó néven: János! . . . Vajjon ki lehet ez? . . . O bizonyosan nem. Erről szent tül meg volt győződve. Később azután azt kezdte magának bebeszélni, hogy itt, ebben a kifordított katonáéletben bizonyosan új keresztnévet is kap az ember, aminthogy tényleg kap is néha, csak hogy ezzel nem igen szokot eldicsekedni senki.

Ezzel a kétkedő bizonytalansággal szólította meg egyszer a szomszédját:

— Hogy hívnak téged?
— Jung Miklósnak.
— Jung Miklósnak, — mondta és oda ment az ágyához, megnézte a fejtábláját, Az-után olvasni kezdte a nevet: Jung Miklós . . . ja . . . Nikolaus Jung.

Többet nem szolt: levete csöndesen a saját fejtábláját és bement vele a század irodába.

— Örmester ur jelentem alássan ez a kopczédula nem jó.

— Miért?
— Mert nem az én nevem irták rá.
— Hogy, hogy . . . Hát hogy hívnak?
— Buch Hanz.

Az örmester elmosolyodott és kiküldte Buch Hanzot az irodaszobából.

Ez, ez a csöndes bútasága mentette meg a jámbor svábfiut a további fegyverviseléstől. Az örmester figyelmébe ajánlta a hadnagy urnak, aki alapos megfigyelés után szükségesnek tartotta Hanzot a szolgálát érdekében fegyvertelen emberré tenné. Vagy lovásznak vagy tisztiszolgának kinevezni. a mi körülbelül egyazon foglalkozás. Ló nem volt akkoriban a századnál, amely Hanz ápolására várákozott, ennéltozva a hadnagy ur bizta magát Hanzra, aki ettől fogva tényleges Jánossá lépett elő János tedd ezt. János tedd azt, János eredj ide, János eredj oda, így ment ez ezental, sőt még a házban a szolgálók is Jánosnak szólították Burch Hanzot.

Az élet természetesen igen vidám volt. Sokkal kellemesebb, mint azt álmodni merté volna valamikor. Reggelenként az eldobott szivarvégekből czigerettát sodort és kikönyökölvén az ablakván az ablakvankosra, nézte a világot, mely napsugaras tiszta volt.

Akárcsak János katonáideje. Azonban erre nemsokára felleg került. És kitört a zivatar. Fölforgatta tőkéletesen az állapotokat.

A dolog úgy esett, hogy a hadnagy ú-

mint a kereskedő, kitől hazai iparterméket kérünk.

Ezt én hazaárulásnak tartom. Minden jövedelmünk első forrása a föld.

Ez a kiindulási pont. A haza szent földjének ajándékával, kincseivel nem szabad idegen istenek oltárán áldozni.

A haza szentföldjének kincseit magánasainkon elkezdve s végezve azokon, kiket a luxus démona hálójába kerített, tusnádi, előpataki, a sztojka, bődöspataki fürdőket s vizeiknek a csudával határos hatását? Mosolyogni fog naivitásunkon, földre hurezolják — ott pazarolják, itthon pedig züllésnek, pusztulásnak indul minden. Ez nyílt lázadás, a mi felett gondolkozni érdemes, még ha könnytől is ázik szemünk.

Milliókra megy azoknak száma, a kik egy egy sirhalmon kívül egy rögöt sem mondhatnak magukénak a haza szent földjéből, míg a felsőbb tizezer duskál minden földi gyönyörben és boldogságban.

Ha ez a felső tizezer elhatározná, hogy ez évig bár egyetlen fillért sem költ el, csak a magyar czél érdekében nem látogat más csak hazai fürdőt, nem istápol sem indirekt uton semmi olyan intézményt a mi útjában áll hazánk nagyságának s boldogulásának: úgy nem sok idő válassza el a nagy Széchényi álmának megvalósulásától: „Magyarország nem volt, hanem lesz!”

A kinek Isten sokat adott a földi javakból, azoknak kötelességévé is teszi, hogy adjon azoknak kiknek kevés, vagy éppen semmi sem jutott.

De nem alamizna kell az iparosnak, hanem munka. A magyar ember alamiznát nem szeret elfogadni csak véres verejték jutalmát.

nak egy kellemes vizitje összekerült a szolgálattal. A kaszárnya inspekcióssággal, amit huszonnégy órai fölváltással teljesítenek az alantós tiszték. Az nap tehát igen bosszus volt, amintbogy bosszus is lehet minden snájdig tiszt úr, akinek a rézgombos kabátton belül támadó érzéseit olykor elesíti a szolgálata.

Délelőtt mikor hazament behívta Jánost. János a hadnagy urnak ezen szokatlan handulatától megrökönyödve: igen szomorú arcczal lépett a szobába.

— Parancsoljon, hadnagy ur.
A hadnagy ur az ablak felé fordulva egykegyen nézte a lakása előtti térség lombos fűt, melyeknek apró leveleit a szél borzolgatta s onnan ideges fölületességgel mondta:

— Ebédet hozol . . . Utközben fölmész Luxékhoz . . . ahová a köpenyemet hoztad néha . . . és megmondod hogy szolgálattba jövök. Érted e, János! . . .

János kurtán rámondta: ja wohl s azal sebtiben kikotródott a szobából.

— Elment.

Amint kiért a tisztiszolga, akkor jutott eszébe a hadnagynak, hogy ebadta dolga, nem szabályszerűen járt el a kimentéssel. Irásban kellett volna tudomására adni ő nagyságának, hogy nem mehet el az ebédre. Azonban csakhamar megnyugodott, mert a levél mégse szó, amaz könnyen fölkeltheti a gyanút. Hogyne. Hadnagy, levél, fiatal aszszony . . . Persze, persze . . . Jobb ez így vélte a hadnagy ur, aki míg ezeken jártatta az esztét, a hírvívó már lent járt az utcán és félrekapott sapkával, fűtyörészve koczogott a gomb-utcába.

Jó urak, kik utban vagytok kezetekben utitervvel, idegen föld felé térjétek vissza ismerjétek meg előbb azt a hazát a melynek göröngyei alatt termett gabonáthk s a melynek ára duzzasztja tárczáitokat. — Maradjatok itthou, járjatok elől jó példával.

A mit a föld adott nektek, költsétek el itthon. Vessetek le magatokról a német sógor által készített linczerezeigot, s öltösetek fel a magyar ipar termékét.

Ne Karlsbadba, hanem a borszéki, tusnádi, elapataki, sztojka és bődöspataki fürdők menjétek, ha már ismeritek Mehádiát, Balaton, és Tátrafüredet.

Azt mondjátok hogy magyar fürdőre nem mehetek, mert primitívek, hiányzik a nyugoti civilizáció, kényelem. Hiszen éppen azért primitívek, mert a magyar föld zsírját a német sógornak hordjátok ki, s ezzel ti magatok elesítitek az ellenség kezében a fegyvert melylyel minket lebukózní akarnak.

Legyen minden igaz ember jelszava: pártoljunk mindent a mi hazai! De nemcsak szóval, hanem tettel cselekedetével is.

Barabás Samu.

— S áll Kálmán miniszterelnök ma ese Rátótra utazik, miután itt a fővárosban a személyes jelenlétét igénybe vevő ügyeket elintézte. A miniszterelnök azonban nyaralása alatt is naponkint elvégzi a folyóügyeket. Nemcsak a beérkező aktákat dolgozza fel, hanem a miniszterelnökség s belügyminiszterium referensei mint eddig, ezután is folyton lejárnak Rátótra, hogy a fontosabb ügyekről személyesen is referáljanak a miniszterelnöknek. Széll Kálmán miniszterelnök különben tegnap este megjelent a szabad-elpártkörben, hogy a nagy meleg daczára szépszámban gyűltek össze a képviselők. A

O nagyságával az előszobában találkozt.

— Kisztihand — szolt János főnhangon, mint a szolgálatban álló katonasemberek szoktak beszélni. — A hadnagy ur azt parancsolta, hogy nem jöhet el ebédelni, mert egy órakor szolgálatba megy és azt parancsolta, hogy hozzak neki ebédet.

O nagysága előbb elkomorodott, azután összebiggyesztette az ajkait. — No lám, ez nem rossz, minő szerénytelen . . . Egyébként máskor is az volt, más dologban is . . .

Bánatos arcczal fordult Jánoshoz: — Mondja meg a hadnagy urnak, hogy igen sajnálom . . . és . . . tiszteltetem. Az ebédre pedig vigyázzon, ki ne öntse.

János keményen összeütötte a bakancs sarkait, tisztelgett és eltávozott. Odahaza még mindig igen rossz hangulatban találta a gazdáját. Amint belépett, kedélyes arcczal csapva, jelentette:

— Hadnagy ur jelentem alásan, a ténszszony igen sajnálja a hadnagy urat és azt parancsolta, hogy tiszteli és hogy vigyázzak az ebédre mint a két szememre.

— Donnerwetter! . . . Te ostoba, mit csináltál?! . . .

— Hadnagy ur, jelentem alásan, azt parancsolja a nagysága, hogy nagyon sajnálja a hadnagy urat — kapkodott a szavakhoz János.

— Dehát te, te bagoly, mondtam én, hogy onnan hozz ebédet? . . . Nem a vendéglőből parancsoltam! . . . No várj, te ügyetlen . . . Különben pusztulj a szemem elől . . .

János gyorsan kitakarodott a szobából, a hadnagy ur pedig nagyjából megebédelt.

miniszterelnök ki kitünő színben van, hosszabbban beszélgetett Podmaniczky Frigyes báró pártelnökkel, Plósz igazságügyminiszterrel s a párt több tagjával.

— A pénzügyminiszterium új palotája A pénzügyminiszterium leendő palotájának helyén álló kilencz épületet augusztus hó 5-én kezdik lerombolni. A pénzügyminiszterium régi nagy épületébe költöznek át addig, a míg az új palota felépül, a miniszter és államtitkár hivatala és ugyanott helyezik el az ő elnöki irodájuk tisztviselőit is. A jelenlegi épületekben levő egyéb hivatalokat át-helyezik a bástyán levő kaszárnyába, melyet a pénzügyminiszterium nem régiben váltott meg a katonai kincstártól. A bontási munkálatok nyolcz hetet fognak igénybe venni és az építkezést úgy tervezik, hogy az új pénzügyminiszterium alapozásának műveleteit még az idén elvégezzék. Az építkezés kivételére talán már a legközelebbi napokban pályázatot hirdetnek. Az új miniszteriumi palota költségei négy millió koronába vannak előirányozva.

Veszedelemben a magyar cukorkák.

Debreczen, jul. 24.

A magyar cukorgyártást folyton szorongatta az osztrák verseny, a melynek egyik hatalmas támasza az osztrák miniszterium. Évek óta tart a küzdelem, az imént idézett okból tulságosan aránytalan fegyverekkel, mert a mi cukorgyárosunknak még nincsen támasza.

Az osztrák cukorgyárosokat az átutalási eljárásból kifejejtették, így azután a magyar kincstár minden Ausztriából hozott métermázsa cukorka után 38 koronával károsodik, a mit csak a magyar cukorka kivételével lehetne a kincstár készpénzben jelentkező javára ellensúlyozni.

Egész délután bosszankodott az eset fölött. Restelte az ügyefogyott ember tévedését és azon töprengett, hogy mikép lehetne jóvá tenni ezt az ügyetlen tévedést.

Délután, mikor János lehozta a tisztikaszinóból a hadnagy ur tejes kávéját, újra összeszidta a bárgyú svábgyereket. Azután maga elé állította és mérgesen a szájába rágta:

— Ne, itt van két forint, végy a cukrásznál egy «Tisza tortát» és vidd fel ő nagy ságához; mondd meg, hogy tiszteltetem . . .

— Ertetted?! . . .

— Igenis, hadnagy ur — felelt vissza keményen János.

— Kótródj.
Igy valamennyire mégis viszonzva vélte az ebédet.

János elballagott a cukrászdába s az utasításhoz híven megvásárolta a Tisza tortát. Azután fölvitte ő nagyságához.

Félóra mulva derült arcczal kopogtatott be János az inspekciós szobába.

— Herein.

Belépett Keményen összeütötte a csizmasarkokat és vigyorogva jelentette:

— Hadnagy ur jelentem alásan fölvittem a tortát.

— Mit szolt ő nagysága?

— Semmit. Egy koronát nyomott a markomba. — Itt kihuzta a nadrágzsebből a csengő ezüstpénzt és az alattvalói hűség érzésével vidán hangon tette hozzá:

— Csakhogy én megmondtam ám, hogy ez kevés, mert négy korona az ára.

— És a nép fia, a géppé lett svábgyerek katonásan tisztelegve tette le az asztalra négy darab koronát.

Hamok

De a ki lembe kell jó a melyre most trák kormánykorca gyárnal szabást enged hogy ez a díj Magyarország kurkánál lép . . . A budv konkurrens mát túnyom pezi, üzleti ös tek, mindeh many rendki . . . A gyórs szágaan. Hus forglamat ter képessegre e tott szembe lyl minőség Mind ezt a tokkal.

A magy latából azne éppen egy k latból az osz Hír sze azért ütötték mert a többi

Ez hi ba elben a kér nak külön ü pedig közvet a budweisi g osztrák kere üzleti érzéké érzékekkel e mány, a mel pes is. És p melyik magy

Kormán konkurrenz suléssel birn és eszközeit eseten ma külföldi ver kérés nélkül zás hatályos

A több megmagyar kissebb ber cziálítását, a innen rende a legközele szállítási fe nem elég k osztrák tarif hazánkban ide kívánko honosítás n ketné el.

A gyórs követelhelő suti díjszab különösen a összes Aus hogy a mit hozatalon a kivitelben.

Olyan nem is la dús és la zeznek.

De a kincstári érdekek mellett figyelembe kell jönnie a gyáripari érdekeknek is, a melyre most megint nagyott ütött az osztrák kormány, azáltal, hogy a budweisi cukorka gyárnak rendkívüli olcsó kivételes díj szabást engedélyezett azzal a kitöltéssel, hogy ez a díjzabás kedvezmény csupán a Magyarországra és Boszniába szállított cukorkáknál lép' érvénybe.

A budweisi gyár legveszedelmesebb konkurrensa a magyar cukorkáknak, forgalmát túlnyomó részben a magyar piac képezi, üzleti összeköttetései régiak és kiterjedtek, mindehhez most a szemes osztrák kormány rendkívül támogatása járul.

A győrszigeti gyár az első az egész országban. Husz évi kitartó munkával országos forgalmat teremtett, a gyárat előkelő verseny képességre emelte, nagy befektetéseket állított szembe az osztrák versenyyel, a melylyel minőség tekintetében sikeresen harcol. Mind ezt a maga erejéből, nagy áldozatokkal.

A magyar iparpártolás megindult áramlatából azonban a magyar cukorka eddig éppen úgy kimaradt, mint a átutalási viszonylatból az osztrák cukorka.

Hir szerint a győrszigeti cukorkagyárat azért ütötték el a kedvezményes tarifától, mert a többi gyár nem panaszkodott.

Ez hibás felfogás lenne. Először, mert ebben a kérdésben nincs a győrszigeti gyárnak külön ügye, hanem országos érdek (és pedig közvetlen kincstári érdek) kívánja, hogy a budweisi gyár magyar forgalmára feltékeny osztrák kereskedelmi miniszter éberségét és üzleti érzékét nagyobb éberséggel és üzleti érzékekkel ellensúlyozza a kereskedelmi kormány, a melynek ez programja és erre képes is. És pedig tekintet nélkül arra, hogy melyik magyar gyár kívánja.

Kormányunknak szintén kell az osztrák konkurrenzia fogásairól és fegyvereiről értesüléssel bírnia, a forgalmi politika törvényeit és eszközeit nemkülönbön ismeri. Igen sok esetben maga a kormány figyelmezteti a külföldi versenyre a magyar gyáripar és kérés nélkül felfegyverzi őket az ellensúlyozás hatályos eszközeivel.

A többi gyárosok szótlanságát továbbá megmagyarázza az a tény, hogy azok üzeme kisebb berendezésű, a győrszigeti gyár speciálisát, az u. n. selyemcukorkákat ők is innen rendelnek; a Schmiedl-gyár ezen fölül a legközelebb van a határszélhez, tehát a szállítási feltételek innen kedvezőbbek. De nem elég kedvezőek arra, hogy a legutóbbi osztrák tarifát legyőzhessék. Ha nem lenne hazánkban cukorgyár s ha a Schmiedl-cég ide kívánckozó külföldi cég lenne, a meghonosítás messzemenő kedvezményeit nyerne el.

A győri gyárnak az egyéb joggal megkövetelhető állami segítségen kívül olcsó vasúti díjzabásra van szüksége a belföldön, de különösen a kiviteli torgalomra, Győrből az összes Ausztria felé első határállomásokig, hogy a mit elveszt a kincstár az osztrák behozatalon azt visszanyerje a magyar és győri kivitelben.

Olyan egyszerű ez a kívánság, hogy nem is lehet akadálya, ha arról Hegeidus és Lukács miniszterek tudomást szereznek.

Hegeidus, a magyar iparpártolás patronusa és Lukács, a magyar kincstár őre. Bizonyosan megmentenek a magyar cukorkákat.

Romlás a kabátos osztályban.

Debreczen, jul 24.

A uri osztály elfajulásáról sokat irtak és panaszkodtak minden időben de oly tömeges mostanság nem igen kínálkozott anyag a társadalom romlottsága fölött sopánkodó krónikásnak.

Egy fiskális, aki bankót hamasít, földbirtoosok akik ugyanezt cselekszik, egy lovag miután megszámláhatatlan csalások t követett el rémületes halálugrással menekül a börtön elől egy gróf, akit ugyezen csalók miatt tartóztattak le egy vivémester aki kauciókat sikasztott . . . de ki tudná hirtelenében előszámlálni ezuriembereket akikre csak most tanáhn néhány hét óta sült ki, hogy ugyan csak megérték már a fegyházra.

Mintha a bűn járványa dühöngene a kabátos osztályban. Mintha a nevelés és iskola bizottság megszűnt volna a rosszaság ellen való védelem legerősebb bástyája lenni . . .

S milyen lesz milyen legyen az istenadta nép midőn látja, hogy napiól-napra erősebben pusztít a bűn metye az urak között?

Ugyre azon abajgatnak némely körök, hogy vezetni kell a nédnt óvni kell a népet mert másképpen eltévelyeg.

És úgy vezetik, úgy agyonközigazgatják és adóval agyon sanyargatják. A vezetésre hivatott kabátos osztályban pedig olyan nagy az erkölcsi és anyagi pusztulás a milyent még nem tapasztaltak a négy folyam hazájában.

Igazi oka e nagy bajnak az, hogy a rendszer a mely szerint ezt az országot kormányozzák, se nem becsüli meg, se nem fizeti meg a becsületes munkát.

Nem a munkásé az érdem, a siker, legyen az akár szellemi munkás, akár kézműves hanem a kapaszzkodóé, a talpnyaló kulancsáé.

A ki dolgozik, azt nem becsülik itt és nem csoda ha a szittyák hazájában az urak nem szeretnek dolgozni.

De élni mégis csak kell s még hozzá urasan, finoman. Ezért kell aztan a krónikásnak napról napra többet írni uri csalókról, csalókról, sikkasztókról bankóhamisítókról és egyéb czégeses firmákról.

A délafrikai háború.

— Saját tudósítónktól. —

Budapest jul. 24.

Egy francia ujság érdekes táviratokat kapott Dél Afrikából. Harctéri tudósítója biztos forrásból, úgy tudja, hogy mialatt az angol sajtó napról-napra hirdeti, hogy a burok leveretése már csak rövid idő kérdése, addig Kitchener lord egyre másra békeajánlatokat tesz a buroknak. Azok a béketárgyalások, amelyeket Kitchener lord annak idején, Bothával folytatott, korántsem értek véget. Az angol fővezér más formában, mások közvetítésével még egyre tárgyal a burokkal és a békét nem annyira a burok, mint inkább az angolok óhajtják.

Ez a leleplezés, amennyiben való, ismét bizonyítja, hogy az angolok helyzete Dél-Afrikában korántsem kedvező. Hiszen jól tudják, hogy a burok függetlenségük árán sem egyezkednek, — sem békét nem kötnek, ha tehát mégis tárgyalnak velük az angolok, ez annak bizonyossága, hogy a burok a harctéren erősek.

Az angol ujságok most azt hirdetik, hogy az az éjszakai támadás, mely Reitz várost, az oranjei kormány tagjait és a burok irományait az angolok kezébe juttatta: fölötte leverő hatást tett a harcoló burokra.

Ezzel szemben bur forrásból eredő jelentések azt mondják, hogy a háboru sorsára az oranjei szabadállam kormány-tagjainak elfogatása semmi befolyással sincs. Steyn elnök, a háborupárt legkitartóbb, legodádóbb tagja szabadon van, s míg harczban áll, addig Oranje polgárai a burokkal tartanak.

Bizonyos, hogy csapás volt a burok ügyére amaz előkelő férfiaknak elfogatása. De érte már a burokat ebben a szomorú küzdelemben nem egy csapás és ők nem tágitottak. Ha Cronje leverését, annyi hős bur fogságbavetését, farmjaik elpusztulását, feleségeik, gyermekeik megkínzását, el tudták és el tudják tűrni: úgy ezt a balszerencsét is el fogják viselni.

Az angolok helyzetének veszedelmes voltát bizonyítja az a szigorú ellenőrzés is, amelynek a harctérről érkezett táviratok alávetvik. A burok győzelméről, sikeréről szóló táviratok még ma is csak kerülő uton érkehetnek Londonba, ha ugyan odaérnek. Ellenben az angolok győzelmei szépen kiczir kalmazva jelennek meg az angol lapok hasábjain. Nagyon érezhető kezd lenni a dél-afrikai angol csapatokra az a körülmény, hogy tulbuzgóságukban minden farmot, minden telepet a hátuk mögött elpusztítottak, felégették.

Most csak fáradságos összeköttetések útján ezernyi katona lekötésével képesek a csapatok élelmezésére szükséges czikkeket megszerezni egyenesen a kikötőkből. A kevéssel beérő burok pedig tudnak magukon segíteni akár őserdőben, akár pusztasivatagon járjanak is.

Az angol sajtóban most már napok óta egyebet sem olvashatni, mint a burok becsümlését. Sértegetik azokat a lelkes idegen férfiakat is, akiket a burok igaz ügye arra birt, hogy a szabadságukért küzdők táborába lépjenek. A jingó sajtó ezekről minduntalan úgy emlékezik meg, mint országot-világot járó csöcselékről, akik zsoldért harcolnak. Holott mindenki tudja, hogy éppen az angolok a zsoldos katonák, mert zsoldért küzdenek és lelkesedésük is csak addig tart, amíg kijár a napi zsold.

Lerészegült betörők.

— Saját tudósítónktól. —

Budapest, július 24.

Vakmerő betörő bandát keritettek kézre Módoson vasárnap hajnalban.

A mult héten négy vándorló legény érkezett Módosra. A Bartos-féle nagykorcsma kocsiszine alatt huzták meg magukat. Az egész napot kártyázással töltötték, csak este felé távoztak rövid időre, de aztán visszatértek.

És a négy csavargó egy veszedelmes betörő bandát alkotott. Mindenfelé megfordultak, ahol csak sikeres betörés volt kitérítés.

Módoson is az üzleteket tanulmányozták és szombaton éjjel hozzá is fogtak a betörés

hez. A betörők sikeresen működtek. Este 11 órától reggel 3 óráig négy üzletet törtek fel és pedig Klein Simon fűszer üzletét, Polák Mór rövidáru kereskedő üzletét, Margelies Arzen fűszer és vaskereskedő üzletét.

A betörők mindenhol csak a pénzt keresték s első dolguk volt a pénztartó fiókokat feltörni s azt kiüríteni. E mellett nem mulasztották el, azt, hogy a Klein Simon üzletében vendégeskedjenek, hol — mint aféle csemegeüzletben — különböző ételek és italok állottak rendelkezésükre.

Ugy látszik, hogy már itt leitták magukat, mert mikor a Roth Jakab pálinka üzletét feltörték, már egészen szabadon végezték munkájukat, nyitott ajtónál pálinkáztak és sorba bontogatták föl a konyakos üvegeket.

Reggel 4 órakor Róth az üzletébe ment, hogy azt fölnyissa Nagy volt azonban a meglepetése, mikor az üzlet ajtót felnyitva a négy betörőt meglátta. akik őt is pálinkával kínálták, Róth rögtön a városházára futott rendőrökért, kik azután elfogták a négy betörőt. Ezek oly részek voltak, hogy alig tudtak a lábukon állani.

A négy betörő neve: Princz Adolf, Giszvém Henrik, Büchler Ferencz és Schwartz Lipót. Mind a négy országszerte körözve van különféle betörések miatt.

A betörők a négy üzletből 900 koronát vittek el, de a pénzt megtalálták náluk.

N A P I R E K.

Petőfi ünnepély. A Debreczeni tanuló ifjúság kebelében alakult egyetértés önképzőkör. A város Percsileányiskola termében f. 1901 évi július hó 28-án délután 4 órakor rendezendő Petőfi-ünnepélyre mely az érdeklődőket tisztelettel meghívja az elnökség. Műsor: 1. Az ünnepélyt megnyitja: Szombathy Kálmán 7. o. t. önképzőkör elnök. 2. Nemzeti dal Petőfi Sándortól. Szavalja: Lippe Árpád, 7. o. t. 3. Komoly szavalat. Tartja: Varga Lajos, 1. ső é. jh. 4. emlékbeszéd. Tartja: Szombathy Kálmán, 7. o. t. 5. Komoly szavalat. Tartja Neumann Jenő, 6. o. t. 6. Elbeszélés. Felolvassa a szerző: Spitzer Sándor, 5. o. t. 7. Vig szavalat. Előadja: Bán László adományokat az Önképzőkör javára köszönettel fogad és hirlapilag nyugatázza az elnökség. A meghívó belépő jegyüi szolgál.

A városi illeték nyilvántartói állás. Debreczen város illeték nyilvántartói állása f. évi július hó 25-én tartandó közgyűlésen fog választás útján betöltetni. A Krasznai Ferencz lemondása folytán üresedésbe jött állásra a főispán ur ö méltósága Nánássy Miklós nyug. város. alapítványi pénztárnokot ideglenesen kinevezte f. évi február 1-én azóta Nánássy Miklós ezen állást kötelesség tudó pontossággal tölti be.

Nánássy Miklós a négy és fél évvel eze lőtt lefolyt általános tisztújítás alkalmával önhibáján kívül ment nyugdíjba, a mennyiben a 13 éven át betöltött pénztárnoki állása megszűnt.

Nánássy Miklósnak ezen állásra való megválasztása pénzügyi szempontból is előnyös a városra a mennyiben megválasztása esetében az eddig élvezett nyugdíja vissza marad a város pénztárába.

Okmányok hitelesítése. A közoktatásügyi miniszter egyik legújabb rendeletében u asította a tanfelügyelőséget, hogy az orsz.

tanítói nyugdíjintézet tagjai sorába való felvétel, avagy onnan történő nyugdíjazás céljából benyújtott kérvények mellett csak eredeti, vagy közjegyzőileg hitelesített másolatban csatolt okmányokat fogadjanak el s csak különös figyelmet érdemlő esetekben, p ha a közjegyző az illető lakóhelyétől nagyon messze lakik, fogadják el az iskola széki elnök hitelesítését, Megjegyezzük, hogy tanítói nyugdíjügyekben minden okmány bélyegmentes.

Debreczen a vakokért. A vakokat gyámolító országos egyletnek több perselye van debreczeni üzletekben és irodákban felállítva. A jótékonycélú egylet évenként kétszer küld kiküldöttet a perselyek tartalmának átvétele céljából. Az egylet megbízottja Halász D. a napokban vette át az adományokat. Ifj. Koss Zsigmond városi őrökkel felkeresték az összes perselyeket. Mint a persely bontóktól értékülünk, Debreczen egyike azon városok, hol a vakok perselyében legtöbb fillért találtak. Az egylet a részles kimutatást augusztus hó első napjaiban küldi meg. A jótékony egylet megbízottja ez uton mond hálás köszönetet a kegyesszívű adakozók és gyűjtőknek.

Dalestély. A debreczeni dalegylet 1901 évi augusztus hó 8-án, csütörtökön Mácsai Sándor karnagy vezetése és Rácz Károly zenekara közreműködése mellett. A nagyerdei vígadóban zártkörű DAL és ZENEESTÉLYT tart, melynek műsora a következő: 1. Falu végén Wusching 2. Bár merre jár Lányi 3. Édes hazám Huber 4. Kurucz nóták Székács 5. Rajnai ut Beschnitt. Belépő-díj személyen kint 2 korona. Családjegy 3 személyre 4 korona. Kezdeté este 8 és fél órakor. Egyleti alapító és pártoló tagok szabadjegyeiknek felmutatása mellett a pénztárnál beléptijegyet nyernek. — Belépti jegy nélkül a terembe senki sem bocsátatik. — A szabadjegy 3 személyre érvényes, a család több tagja a belépti-díj felét, vagyis személyenkint 1 koronát fizet. Családtag alatt egy háztartásban élő szülők és gyermekek értendők; ezen kívül álló rokonságra a szabadjegy érvénye ki nem terjed. Alapító vagy pártoló tagsági aláírást a pénztárt a dalestélyen el fogad. Felülfizetések köszönettel fogadtatnak.

Megsérült vagonjárási munkás. Tegnap délben a vaggongyárban véletlenül megsérült Barta László munkás. Ugyanis a mosdókészülék csapját akarta kinyitni de a keze nedves lévén a csapról lecsuszott és Barta a fejét a mosdókészület éles szögletébe vágta. Az éles vas közvetlen a bal szemöldöke felett sértette meg Bartát. Sebe 5-6 centiméter hosszú, de tul veszélyesnek nem mondható. A jövő héten már munkába állhat.

Működve ő előadás. A debreczeni asztalos segédekből alakult működve ő társaság a »Margit-«fürdő villanyvilágított dísztermében 1901. augusztus hó 3-án. azaz szombat este működve ő előadással egybekötött táncmulatságot rendez, mely alkalmossal az »Ingyenélőke« cz. népszínmű kerület színe. Az előadás kezdete pont fél 8 órakor. Helyárak: I. rendű ülőhely 2 korona II. rendű ülőhely 1 kor. 60 fill., III. rendű hely 1 kor. 20 fill., állóhely 60 fill. A tánczó ifjúság részére egy tánczjelvény ára 60 fillér. Jegyek előre válthatók: Wojta Géza elnök urnál, Szabó István ur papir-

Magyar Ferencz ur fodrász üzletében, Kossuth u., Szabó Imre pénztárnok urnál, Süty István és Menyhart Sándor ellenőr uraknál Szegedy Gyula rendezőnél, valamint az összes szereplő tagoknál, előadás napján egész délután kint a pénztárnál. A zenét Kis Gyula jeles zenekara szolgáltatja. Jó ételekről és italokról a vendéglős gondoskodik. Felülfizetések köszönettel fogadtatnak és hirlapilag nyugtáztatnak.

Elgázolt inas. Izgalmas jelenetnek voltak tanui tegnap délután a járókelők a Széchenyi-téren. Tóth Béla cipészinas egy sörös szekér elütötte. A gyermek rémült kiáltására a közelben állók még idejekorán a lovak elé vetették magukat és megfékezték azokat. Tóthnak — az ijedséget s egy-két könnyebb sérülést leszámítva — egyéb baja nem történt.

Elítélt verekedők Ujfehértón nagy szemzáczió volt annak idején, hogy Bay Tóth József gazdát egy éjjel félholtra verték. A népszerű földmivest súlyosan sebesülve találták az utcán. Feje kilencz helyen volt megsérülve. A vizsgálat kiderítette, hogy a súlyos beszámítás alá eső büntetett Seregi János Csehojka Román Péter és Tardi Mihály együttesen követték el. A törvényszék Seregi Jánost 7 hónapi, a másik két büntetését 6-6 hónapi börtönrre ítélte. A tábla a mai napon tartott fő tárgyaláson a törvényszék ítéletét helyben hagyta.

Meglopott vőfély. Derzsi Imrének nagy volt a meglepetése mikor V.-Péresőrről hazajött, hol egy lakadalomban mint vőfély volt elfoglalva, mely tisztséget mesterségszerűleg üzi. Lakásának ajtaját nyitva találta, kedves élete párja kivel vadházzasságban élt elrepiált nem teledkezve meg arról, hogy üres kézzel ne távozzék Derzsi Imre panaszt emelt a rendőrségnél Szigei Eszter elen ki töle nyolcz selyem kendőt két arany gyűrűt és husz korona készpénzt lopott. el. Valószínűnek tartja, hogy Kun Madarasra szökött a szüleihez. A rendőrség intézkedett az elfogatására iránt.

A bűnügyi osztály félévi ügyforgalma. A rendőrség bűnügyi osztálya 1901. év első felében elintézt 277 bűnügyet, 1842 rendőr bűnügyet. Idegen bivalatok részére 3852 esetben kézbesített. Rendőri kihágást 1382 és iparkihágási ügyben 143 esetben hozott ítéletet. A mezőrendőri szakasz elintézt 89 ügydarabot száma 8083; tekintve az előző év forgalmát az emlékedés igen nagy.

Bűnös uton. Kovács Eszter cseléd, leány nap nap után jobban kesergett azon, hogy megtudja a világ az ő könnyelműségét, de egyszerre öröm és reménység öntötte el, mikor egyik barátja valami varázsitalt ajánlott neki, amellyel bujától bánatát megszabadítja. A rendőrség azonban nyomára jött ennek s a varázsitalt Dr. Szalay Béla orvos jelentésére elkobozta. Valami sátrányzat volt ez, amelyet egyesek alkalmas varázsitalnak tartanak a könnyelműség következményétől való szabadulásra. A leány tagadja, hogy a varázsitalt megkóstolta volna. A vizsgálat azonban folyamatban van. hogy kikutassák, ki kereskedik ilyen varázsitalnak nevezett méreggel.

Meglopott tanító. Pápay János róm. kath. elemi iskolai tanító kint lakik a nagyerdei lövölde épületben. Tegnap arra a keletlen felfedezésre jutott, hogy ezen lakását távollétében hivataln vendég járt, aki titkon belopózva, harmincz koronájától fosztotta meg. A gyanu Fonó Julianna nevű cselédleányra irányult, akit a lakás közül látták ólálkodni. Pápay feljelentése és a gyanu alapján számadásra vonták Fonó Juliánát.

aki töredelmé hogy a pénz vissza, mert a ernyőt vásárolás leg letartozta

— Gyermek Pál országgyűlést kezelt, hogy házak berendezenyokat tan munkácsi váras használtak és gyermek-men

— A pátók. Lukács intézett a vánsztériumba szabályzatát járást.

— A tültés pavillon tak felállítva tévedésre ad

Egy viccesarnokból,

— Ugy kis tüzet?

— Nincs nem nézze

esetében k

nyomja me

A guba

a gombot, veszett sí

Azt hitték még fecske

A gub leguagyobb

akad:

— Na a pestiek,

zet hoznak

— A rallozák: meg a bir

at Szrkuj mellett eik

vétkesnek sujtja.

— A volt egyik

idegesebb, hatja, mit

sem használ

fülesgomb

Dokt

Bizonysa

Pácz

Dokt

Pácz

Dokt

Pácz

Dokt

Pácz

Dokt

Pácz

Dokt

aki töredelmes vallomást tett. Beismerte, hogy a pénzt ő vitte el, de nem adhatja vissza, mert azon cipőt, selyemkötőt s napernyőt vásárolt magának. A leányt a rendőrség letartóztatta.

— **Gyermekmenedékház Munkácson.** Ruffi Pál országgyűlési képviselő Munkácsra érkezett, hogy az országos gyermek-menedékházak berendezése ügyében a helyszíni viszonyokat tanulmányozza. Valószínű hogy a munkácsi várat, melyet régebben fegyháznak használtak és a mely most üresen áll, fogják gyermek-menedékháznak berendezni.

— **A pénzügyminiszter és a fogyasztási adók.** Lukács László pénzügyminiszter leiratot intézett a városokhoz, hogy küldjék be a minisztériumba a fogyasztási adók kezelésének szabályzatát és ismertessék a beszédési eljárását.

— **A tűzjelző.** A budapesti 1885 ki kikiáltás pavillonjaiban tudvalevőleg tűzjelzők voltak felállítva. Egy ilyen tűzjelző mulatságos levedésre adott alkalmat.

Egy vidéki gubásmester kijöven a gép-csarnokból, megszólít egy idegen ember:

— Ugy édes uram, nem adhatna egy kis tüzet?

— Nincs biz nálam; — válaszol az, hanem nézze csak, mi van oda irva: Tűzesetében keratik a gombot megnyomni, nyomja meg hát, ha tüzre van szüksége.

A gubásmester csakugyan megnyomja a gombot, a másik perczen iszonyu zajjal, veszett sipolással a tűzoltók rohannak elő. Azt hitték, hogy lángba borult a pavillon, még fecskendőket is hoztak magukkal.

A gubásmester megtörli a bajuszát s a legnagyobb lelki nyugalommal e szavakra fakad:

— Na tessék, milyen bolondok ezek a pestiek, én tüzet kérek s a szamarak vizet hoznak.

— **A csábító bűnhődése.** Zágrábból táviratozzák: Treszics dr. bűntudgyében ma hozta meg a bíróság az ítéletet, amely a vádlottat Szrkuj Szlava ellen házasság ígérese mellett elkövetett meggyalázás vétségében vétkesnek mondja és kéthavi börtönnel sújtja.

— **A gyógykúra.** A páciens: Négy hétig volt egyik első hazai fürdőben. Ma tért haza. (Idegeiből, mint valami) No doktor, most láthatja, mit ér a maguk csodakurája. Annyit sem használt az egész fürdőzés mint egy fülesgomb.

Doktor: Hm! Hm! Ez megfoghatatlan! Bizonyosan rendetlenül élt.

Páciens: Ugy éltem mint egy angyal.

Doktor: Mondja el napi programját.

Páciens: Reggel 9 kor felkeltem...

Doktor: Az angyalok 6 kor kelnek.

Páciens: A favágók igen! Egyetlen passzióm a későnkelés.

Doktor: No halljuk tovább.

Páciens: 9-12 klabriászoztam.

Doktor: Miért nem ment a fenyések közé?

Páciens: Nem vagyok én hurok rigó!

Doktor: Után a kávéházba mentem biliárdozni.

Doktor: Aludni kellett volna.

Páciens: Alszom eleget éjjel. Három óráig tartokoztam.

Doktor: Es mikor fürdött.

Páciens: Ki fürdik nyáron? Estétől éjjelig idogáltunk cigány mellett.

Doktor: Eltiltottam a bort!

Páciens: (gondolkozva) Erről egészen megfeledkeztem. No és végül egy kis «csen»-t szoktunk rendezni reggel 3 ig.

Doktor: Gyönyörű kura! Még talán kalandokat is hajszolt?

Páciens: Világos, hogy hajszoltam.

Végre is az ember nincsen fából!...

v **Gazdasági segédtsízi.** több évi gyakorlatlól — jó bizonyítványokkal állást keres aug 1 re,

Értekezhetni e lap kiadóhivatalába.

x **Pöstyén európai hírű kénes iszap fürdőit** a t. közönség különös figyelmébe ajánljuk. Szpecialitása: lokális iszap fürdői egyes testrészekre, melyek nagy jelentőséggel bírnak és a legsúlyosabb kóros esetekben is eredményesek. Ezen iszaptag fürdők hőfoka szabályozható s így a leggyengébb szervezetűeknél is ugyanazon gyógyhatással alkalmazhatók. Pöstyén fürdő javallva van: csúszkó szvény iszhias, csonttörések stb. esetéinél, mely bántalmaknál csodálatos eredmények értek el. Rendelkezik új és legtekélyesebb fürdőberendezésekkel, van színház, 2 zenekar villamos világítás penzió. Budapesttől közvetlen vonattal 3 1/2 óra alatt. Prospektust és bővebb értesítést szívesen ad a fürdőigazgatóságai.

Debreczen város közgyűlése.

A közgyűlés tárgysorozata.

Debreczen, jul. 24.

Debreczen város törvényhatósági bizottsága holnap tartja meg rendes közgyűlését gróf Degenfeld József főispán elnöklete alatt, a városháza nagytermében. Több ízben megemlítettük már, hogy ennek a gyűlésnek több fontos tárgya lesz, melyek előre biztosítják a városatyák nagy érdeklődését. A tárgysorozatot most állította egybe Vecsey Imre helyettes polgármester s annak főbb pontjai a következők:

Polgármesteri jelentés az 1901. évi május és június hónapokról. Tanácsi előterjesztés az italmérsi jövedék tisztá jövedelmének többletéből az 1898 ik évről elmaradt részesedési összeg tárgyában. Tanácsi jelentés arról, hogy közgyűlési felhatalmazás folytán a m. kir. soproni honvéd főreáliskolában levő Andaházy Szilágyi Mihály-féle alapítványi helyre Szentjóni Elemért mutatta be. — Az elemi iskolák építése és fejlesztése ügyében munkálkodott vegyes bizottságnak jelentése, tanácsi javaslattal. A kegyes tanítórendi róm. kath. főgymnasium felügyelőbizottságába két tagnak a városi részről kiküldése. Tanácsi előterjesztés a Barcsay-féle ház ondódi földjének eladása és e végből az 1886. évi XXII. t. cz. 110. és 164. §§ okban előirt eljárások foganathá vétele iránt. Névszerinti szárazás másodikban a Deák Ferenc-utcai Lőkövits ház kisajátítása tárgyában. Illeték nyilvánartató és egy irnok választása, valamint ezen választások által esetleg üresedésbe jövő állások választás utjánai betöltése. Tanácsi előterjesztés a város erdőbirtokain termelt tamennyiség hazaszállítása céljából iparvasutnak házi kezelésbe vétele, illetve házilag kiépítése iránt. Tanács előterjesztés az »Arany Bika szálloda és a nagyerdei vígadó együttes bérbeadása iránt es ezzel együttes előterjesztés az »Arany Bika« szálloda épületének kibővítése iránt. A számonkérőszékhez egy tagnak választása. Hauer Bertalannak, mint a debreczeni szállodások, kávécsok, vendéglősök ipartársulata, elnökének fellebbezése a 6418/1901. sz. tanácsi határozat ellen, a melyben a daltársulatok működése nem tiltatott be. A debreczeni vadásztársulat kérvénye bérleti szerződésének meghosszabbítása iránt. Tanácsi előterjesztés beerdősítés céljaira póthitel engedélyezése iránt. A debreczeni dalegylet kérvénye a folyó évből tartandó tisztavideki dalosszövetség ünnepély költségeire 900 korona segély adományozása iránt. A debreczeni ipartestület kérelme ingyen nyomtatvány engedélyezése iránt. Debreczeni kézügyesítő egyesület segély iránti kérelme.

Tanácsi előterjesztés a tisztai lovaregylet által a folyó évi október havában Debreczenben rendezendő tisztai löversenyre egy 2000 koronás díjnak felajánlása iránt. A városi irnokok kérvénye lakbér általány emelése iránt. Rendőrőrsparancsnokok fizetés emelése iránti kérelme. A hajdu legénység hasontárgyu kérelme. Közrendőrök hasontárgyu kérelme.

Olcso az emberélet.

Katonák és a halál.

— július 24.

Egyre másra megdöbbenő hírek jönnek arról, hogy milyen olcsó katonáknál az ember élet.

Néhány hét előtt Aaradon gyakorlat közben vízbefutott egy huszár s tegnapelőtt éjjel arról jött híradás, hogy Debreczenben — megint csak gyakorlat alkalmával — egy önkéntest szértak agyon. Három fiatal ember élet pusztult el vétkes gondatlanságból.

Ha háboruban estek volna el, akkor is megsíratnánk őket, de úgy, hogy béke időben holmi haszontalan értelem nélkül való »Übungon« érte őket a halál — szinte elnyomja szomorúságunkat a főlháborodás.

Ne mondja nekünk senki, hogy a szerencsétlen véletlennek műve ez a hármias emberhalál. Az ilyen feltűnően gyakori szerencsétlenségeket nem a véletlen hozza létre hanem az a rendszer, a mely már régóta meg van gyökeresedve a hadseregben: a legénység, vagy az egyes katona élet biztonságára nem fordítanak kellő gondot. Csak azt kívánják meg — fejvesztés terhe alatt — a katonától, hogy feltétlenül engedelmessédjék felebbvalójának, még ha az a halálba küldi is. De az emberiességnek az a törvénye, hogy a felebarát életére jobban kell ügyelni, mint a magadéra; az írott malasztja a »Dienstrenglementnek«.

Az megesik, hogyha ilyen vétkes gondatlanságból származó emberölés történik, azt mindenképpen eltussolni igyekeznek. De arról, hogy a legszigorubb vizsgálat induljon meg az ilyen esetek után, arról, hogy felelősségre vonják a csapatparancsnokot, amiért egy reá bizott emberélet az ő vezénylete alatt pusztult el: — még nem igen hallottunk.

Igy aztán háborus idöket élünk béke idején, agyonszurják és vízbe fullasztják a legényeket hadgyakorlaton. A pallért, az építőmestert, a gyárost és bányatulajdonost elcsukják, ha az ő mulasztása miatt pusztult el valamely munkás. Katonáknál a hadnagy és főhadnagy urakat az ilyen csekélységek miatt nem éri bántódás.

Jó lenne ezeket a főlháborító eseteket szövé tenni a törvényhozásban. Így talán majd sikerül a hadügyminiszter urtól egy szerény rendeletet kieszközölni, a melyben némileg figyelmezteti a tiszt urakat, hogy a közlegény vagy önkéntes is ember ám, a kinek életét hebehurgya gyakorlatokon veszélyeztetni nem szabad.

Törzsök.

— Gálafőre Már debreczeni bankiroda tudósítása.

— Déli zárlat, —

Buza	1901. októberre	8.04
Rozs	1901. októberre	6.74
Zab	1901. októberre	6.36
Tengeri	1902. augusztusra	5.34
Tengeri	1902. májusra	5.10

Máz irányza: Spanyha. Amerika 1 1/2 czeattal olcsóbb.

Rémregény az életből.

Öt évig a jégveremben.

— Saját tudósítónktól. —

Budapest, júl. 25.

Az emberi önimádatnak, az önérdék-hajszolás csunya tulajdonságának már megint megvan a maga szenzációja és vele a maga áldozata. A szenzáció azok közül való, melyek bár nem kerülnek el a palotákat sem. többnyire a falusi fehérre meszelt házikókban veszik kezdetüket s a kir. törvényszék sorompói előtt nyerne befejezést. A szóban forgó szomorú szenzáció a pécsi kir. törvényszék előtt fog befejezést nyerni, hova a napokban érkezett egy feljelentés, melynek vádja — ha igaznak bizonyul — bátran megdöböntök mondható.

Nem kevesebbről van a vádban szó, mint hogy egy anya saját gyermekét, ki még hozzá hülye és ügyefogyott, öt évig a jégveremben tartotta zárva, hogy a gyermekének csekélyke vagyonában is ő lehessen a gazda.

Az esetről a következő részleteket közlik velünk:

Lipovicza pusztán már évek hosszú sora óta lakott Méhes Gábor gazdálkodó ember a feleségével és fiával, kit mindenki ügyefogyott, hülyének ismert s a ki beszélni is alig tudott. Méhesék gazdasága nem volt valami nagy, de a szorgalmas gazda munkás kezei alatt mégis termelt annyi, hogy elég volt a három ember kitartására, sőt a jobb termésű években még félre is rakhattak valamit, úgy, hogy pár év alatt néhány száz forintot összetakarítottak.

Körülbelül hat évvel ezelőtt 1895 év tavaszán a gazda hirtelen megbetegedett s végrendeletet készített, a melyben feleségére a gazdaságot hagyta, a másik felét pedig ügyefogyott fiának, ki a maga emberiségéből úgy sem tudta volna magát fenntartani. Kevéssel a végrendelet után aztán elhalt Méhes Gábor s az özvegy egy darab ideig csendesen éledegelt azzal a Sándor nevű, félkegyelmű fiával, mignem ennek egyszerre 1896. év őszén nyoma veszett. A fiú eltűnt. Méhes Sándor hirtelen eltűnését aztán úgy magyarázta az özvegy asszony az érdeklődőknek, hogy miután dolgoznia kellett s nem őrizheti folyton a beteg fiút. Sándort odaadta gondozás végett egy Szlavóniában lakó rokonának.

Azzal a magyarázattal meg is elégedtek az emberek s napirendre térek a dolog fölött, mely talán sohasem került volna napfényre, ha segítségül nem jön a véletlen, melylyel sohasem számolnak a bűnösök, de mely őket legtöbb esetben mégis kiszolgáltatja a földi igazságszolgáltatás hatalmának. A közelmúltban — ugyanis — eddig még ismeretlen okból, tűz támadt özv. Méhes Gáborné portáján, melyet a kevés számú szomszédok segítettek eloltani. A tűz okozta általános zűrzavarban azonban hirtelen megakadtak a veszedelem elhárításán fáradozó kezek s minden szem megdöbbenve fordult ama kísérteties torzalak felé, mely fájdalmas nyögéscseléssel a jégveremből bujt elő.

Eleinte nem is tudták az emberek mire való ezt a jelenséget, de az első pillanat meglepetésének szüntével aztán kitűnt, hogy az a lesoványodott, piszkos, hosszujájú alak,

özv. Méhes Gábornénak Sándor nevű fia, kit édesanyja öt éven át fogva tartotta a jégveremben azért, hogy elhunyt férje által fiának hagyományozott vagyonrészének is ő lehessen a tulajdonosa.

Eddig szól a vád, mely azonban eddig még nincs beigazolva s mely igen könnyen bosszu műve is lehet, miután nem valószínű hogy ily eléggé megdöböntő büntényről ne vett volna előbb tudomást valamely alsóbb rendű hatóság.

Hogy azonban mi igaz e vádból, mi nem, azt a törvényszék lesz hivatva kideríteni, mely minden valószínűség szerint a beérkezett magánjellegű feljelentés alapján is megindítja az eljárást.

Máramaros-Szigeti gazdasági és háziiparkiallítás.

Máramaros vármegye székvárosában, Máramaros Szigeten a gazdasági egyesület gazdasági és háziiparkiallítást rendez f. évi augusztus 25-től szeptember 1-ig. A báró Roszner Erviné — Forgách Klotild grófnő védnöksége alatt álló kiállítás, melyben Máramaros erdészete, bányászata s az egész vármegye lakossága szövetkezve Ugocsa vármegyével, részt vesz, nemcsak erre a vármegyére lesz előnyös, de érdekelheti az ország összes vármegyéit, mert egy nevezetes alkalomból közelebb hozza e határszéli, regényes megyét Magyarország összes vármegyéihez.

Kilésznek állítva e kiállításon Máramaros vármegye gazdasági, kerti, házi és műipari termékei, melyek hét főcsoportban foglalnak helyet.

Az egyes főcsoportokat képezik: I. Háziipar; II. Kézmű és gyáripar; III. Gazdaság; IV. Erdészet és vadászat; V. Bányászat; VI. Fürdőügy; VII. Néprajz. A mit Máramaros faragó és bognár iparban, szövő, kosárfonó, női kézi és műiparban, fa, vas, bőr, agyag és üveg, ruházati és vegyi iparban produkálni képes, belesz mutatva, a mezei és kerti terményekkel, gyümölcsökkel, állattenyésztésével, méhészet, tejgazdaság, gazdasági szerszámai és gépeivel, melyek mellé sorakoznak: a fatermelés, különféle erdei termények, vadászat, a legfestőbb helyek fényképei, térképek. Máramaros és az ország nagy kincse: a sóbányák, továbbá az ércbányák, kőbányák, ép úgy lesznek, mint az ásványvizek, a fürdők és fürdőberendezések fényképekben bemutatva. És megjelennek a kiállítás érdekének emelésére a magyar, rutén, román, német viseletek, hogy a kiállítást látogatók előtt egész Máramaros a maga valóságában megjelenjen.

A kiállítás vonzó erején kívül kiváló alkalom az augusztus 25-től szeptember 1-ig tartó kiállítás ideje arra is, hogy azok, kik Máramaros regényes vidékei iránt érdeklődnek, ide eljőjenek. A m.-szigeti turista bizottság, melynek feladata hogy az idegeneket tájékoztassa, mindent elkövet, hogy pontosan teljesítse örömmel elvállalt tisztét. A kiállítás és a bányászati és kohászati országos kongresszus Máramaros Szigeten ez alkalommal való szereplése, mely szintén közzehat, hogy Lukács László, Hegedűs Sándor miniszterek, Wekerle Sándor volt miniszterelnök, gr. Teleki Géza volt belügyminiszter, Gräfenstein Béla és Nagy Ferenc államtitkárok s még számos híres író s képviselő Máramaros-Szigetre érkezék, a rendezendő ünnepségek, melyek Máramaros társadalmának képviselőit vannak hivatva összegyűjteni: mind külön-külön emelik az érdekességet, amely megérdemli, hogy Máramarost a hazai nagy közönség nagy képviselőiben fölkeresse s e határszéli derék vármegyét megismerje.

CSARNOK.

Az uzorás leánya.

— Regény két kötetben, —

I r t a : **Vitkay Zoltán.**

— Első kötet. —

34

XVII.

Villámcsapás.

— Hogyan? Mit kíván érette? . . . Kell pénz?

— Van pénzem elég.

— Mit kíván tehát?

— Ön azt nem gondolná? . . . Követ-hetnék-e el lovagiatlanságot, ha egy eladott, rutul kijátszott nőnek felajánlom szolgálato-

matot?

— Nem, nem! . . . Nem akarom! —

tiltakozott Amanda.

— Hát jól van asszonyom! . . . Akkor holnap tudni fogja a főváros, hogy mit gondoljon az önök házasságá felől.

Villámokat szórt a szemé s vette ka-lapját.

— Isten önnel, asszonyom!

Amanda borzasztó helyzetbe jutott.

— Maradjon, báró ur! — kiáltotta a

távozni akaró. — Mondja: mit kíván?

— Asszonyom, kívánságom az, hogy le-

gyen az enyim!

Amanda sápadt ajka rémegett a felindu-

lastól.

— Öné? . . . Én? . . . Mit gondol?

— Szeretem, asszonyom! . . . Jobban

mint Hedry gróf és nőmmá óhajtom ön-

tenni!

— Könyörüljön, uram!

— Szeretem, asszonyom!

— Kívánjon bármit!

— Legyen az enyim!

Közelebb lépett hozzá, megragadta hófe-

hér kezét.

Amanda nem tiltakozott.

Elvesztette minden erejét.

A borzasztó felfedezés elvette nyugodt

megfontolását.

Mint a villámsujtott fa, oda omlott Ko-

racacs báró karjaiba, ki kéjjel zárta keblére a

gyönyörű nőt.

Ajaka odatapadt ajakához s gyönyörrel

tekintett gyémánt szemébe.

Amanda teljesen magánkivül volt.

Midőn feleszmélt s öntudatra ébredt.

Koracs báró már eltávozott.

Nem tudta senki, hogy Hedry gróf meny-

országa meg lett rabolva; hogy Amanda ezem-

tel a kísértés hatalma alatt áll.

Koracs báró ügyesen végezte dolgát.

XVIII.

A rejtélyes büntett.

Koracs báró kitűző örömmel ment laká-

sára, hol Célia fogadta.

— Nos sikerült? kérdé.

— Igen! a nőt teljesen hatalmamba

kerítettem.

— Derék! Most már hadd szövődjék

tovább a bosszu.

— Ugy van! Reicher bankár következik.

— Mit tegyünk ezzel?

— Mondtam neked. Meg kell hódítanod.

— Ezt már volt szerencsém tőled hal-

lani s ennél okosabbat nem tudsz bátran fel-

mondhatunk a bankárral.

— Miért?

— Mert egyáltalában nem tesz látogatást

kivált mióta leánya férjénél van valóságos mar-

mota életet él.

— Honnan tudod ezt?

— Andortól a gróf komornokától.

— Patvarban! . . . Ez rossz víz a mal-

munkra! . . . Most mit teszünk? . . . Fél uton

meghátrálni nem volna dicsőség.

— Én is azt mondom s gondolkodtam

is róla, hogy a gyűlölt bankárral elbánjunk.

— Hogyan! Fedeztél fel valamit?
 — Az ám! . . . Egy levelet s bájos mo-
 solyt erőltetve nyújtá Koracs bárónak.
 A báró elolvasta s egykedvűen tette le
 az iratot.
 — Mit értsek én ebből? — mondá.
 — Hehehe! kaczagott fél Célia. — Egy
 volt gályarabnak ílyet is kérdezni.
 — Ugyan kérlek ne emlegesd a multat!
 — boszankodott a báró.
 — Hogy mit érthetsz belőle? Sokat ha-
 rátom. E levélben elismeri a bankár, hogy
 ötszázezer forintot átadott Hedry grófnak s
 hogy ez összeget betelekkönyveztette a gróf
 bírtokára.

(Folyt. köv.)

Szerkesztői-posta.

Mészár. Verse nem közölhető. Van benne
 hangulat, de a kidolgozása nagyon kezdetle-
 ges. Még sokat kell írnia, hogy közölhető
 produkáljon.

Feldmann. versét, ha ön fizetne sem kö-
 zölhetjük. Olyan munkatársokra kik kezdetle-
 ges verseiket honárium küldése mellett ajánl-
 ják fel, nincsen szükségünk.

A. F. A «Ripacskodásom» című tárcza
 további folytatása írójának nagymérvű ellog-
 galtsága miatt maradt el. Különbösen is elég
 volt annyi belőle mutatványul, mint ertesü-
 lünk, az illető könyben is ki akarja adni.

Nagy meleg. Hogy nem restelte hát
 megírni ezt a nagy izadások közt kisajtott
 verset?!

Ha tudnám Talán megjelenik, ha helye.
 Kérül, de határozott ígéretet nem tehetünk

Vasúti menetrend

Érvényes 1901. Május hó 1-től

— Egységes vasúti idő szerint. —

Debreczen Budapest (M. áll. v.-tól.)		V o n a t		Erkezik	
Debreczenből indul					
P.-Ladány*	12.—	déli	Vegyesvonat	1.28	délután
P.-Ladány	7.10	este	Személyvonat	9.43	este
Budapest	9.01	délután	Gyorsvonat	1.50	délután
Budapest	12.36	délután	Személyvonat	8.10	este
Budapest	10.27	éjjel	Személyvonat	5.45	reggel
Budapest	4.16	délután	Gyorsvonat	9.40	este
P.-Ladány	3.37	"	Tv. sz. sz.	5.34	délután
Debreczen—M.-Sziget					
Királyhaza	5.10	reggel	Személyvonat	2.08	délután
M.-Sziget	2.56	reggel	Személyvonat	9.48	délután
M.-Sziget	3.56	délután	Személyvonat	10.50	éjjel
M.-Sziget	12.17	délután	Gyorsvonat	4.56	délután
Szatmár-Németi	7.58	este	Tv. sz. sz.	12.03	éjjel
Szatmár-Németi	6.46	este	Gyorsvonat	8.50	este
Debreczen—Szerencs					
Szerencs	8.22	reggel	Személyvonat	11.21	délután
Szerencs	4.01	délután	"	7.03	este
Szerencs	6.58	este	"	10.43	éjjel
Debreczen—Füzes-Abony					
Füzes-Abony	4.42	reggel	Vegyesvonat	10.24	délután
Tisza-Füred	4.21	délután	"	7.56	este
Debreczen—Nagy-Léta—Vértes					
N.-Léta—Vértes	9.35	reggel	Vegyesvonat	11.16	délután
N.-Léta—Vértes	4.31	délután	"	6.18	délután
Debreczen—Tisza-Lök					
Tisza-Lök	5.28	reggel	Vegyesvonat	9.17	délután
"	4.06	délután	"	7.29	este
H.-Nánás	11.20	déli	"	1.18	délután

* Minden kedden.

Budapest—Debreczen		V o n a t		Indul	
Debreczenbe érkezik			onnan		
P.-Ladány	7.41	reggel	Tv. sz. sz.	6.08	reggel
P.-Ladány	5.03	reggel	Személyvonat	4.00	reggel
Budapest	3.36	délután	Személyvonat	9.15	délután
Budapest	6.26	este	Gyorsvonat	1.55	délután
Budapest	2.33	éjjel	Személyvonat	7.05	este
Budapest	11.44	délután	Gyorsvonat	6.50	reggel
M.-Sziget—Debreczen					
Szatmár-Németi	8.46	reggel	Gyorsvonat	6.42	reggel
Szatmár-Németi	7.32	reggel	Személyvonat	3.45	reggel
M.-Sziget	12.16	délután	Személyvonat	6.—	reggel
Szatmár-Németi	6.45	este	Személyvonat	2.47	délután
M.-Sziget	3.55	délután	Gyorsvonat	11.35	délután
M.-Sziget	10.12	éjjel	Személyvonat	3.39	délután
Szerencs—Debreczen					
Szerencs	8.07	reggel	Személyvonat	5.—	reggel
Szerencs	12.07	délután	Személyvonat	9.03	délután
Szerencs	7.53	este	Személyvonat	5.10	délután
Nagy-Léta—Vértes—Debreczen					
N.-Léta—Vértes	7.18	reggel	Vegyesvonat	5.25	reggel
N.-Léta—Vértes	3.13	délután	"	1.05	délután
Tisza-Lök—Debreczen					
Tisza-Lök	8.17	reggel	Vegyesvonat	5.06	reggel
Tisza-Lök	6.35	este	"	2.35	délután
H.-Nánás	3.30	délután	"	1.30	délután
Füzes-Abony—Debreczen					
Tisza-Füred	8.—	reggel	Vegyesvonat	4.18	reggel
Füzes-Abony	5.45	délután	"	11.35	délután

MIÉRT

van annyi utánzat?

MERT

a valódi Eisenstädter-féle

Linoleum padló zománcz

a törv. b. j. „vaslovag” védjeggyel a
 legjobb és legtartósabb puha padlóknak
 és konyhabutoroknak bemázolására.

Bejegyzett

**Az Eisenstädter-féle
 Linoleum padló-zománcz**

egy óra alatt keményre szá-
 rad, bámulatosan s ép fény-
 nyel bír és tartósság tekinté-
 tetében eddig fölülmulthat-
 lan. Nagy elterjedésének
 fogva különböző hason-
 hangzású nevet alatt ér-
 téktelen utánzatokat hoz-
 nak forgalomba, miért is
 kérjen mindenki kizárólag
 csak Eisenstädter-féle

Védjegy „Vas lovag”, „Linoleum padló zománcz”,
 a törv. bejegyzett
 „Vas lovag” védjeggyel.

Eisenstädter Testvérek

lakk- és festékgyára,

Kapható Debreczenben: Bókés
 Emil, Csanak József, Főlegyházi János,
 Fritsch Károly, Ganovszky Lajos, Ga-
 réby Fülöp, Kontsek Géza, Leide-
 rost Gyula, Party Ferencz, Rickl József
 Anzelm, Roth Antal, Sesztina Lajos,
 Szabó Zsigmond Terrey József Tóth
 Kálmán. czegeknél.

Orvosi utánpótlás

Utánpótlás

LIPIK

SZLAVONTABAN

I. rangú fürdőhely.

Egyetlen jód tartalmú alkalikus hőforrás (64°C) a kontinensen.

A lonjavölgyi vasút állomása (Dugoselona) (Zónatarifa) közvetlen kocsis összeköttetéssel május-szeptember Szeged-Lipik d. u. 4.34 és vissza Lipik Szeged d. e. 8.35.

Kitüntetve: Budapest, Bécs, London, Róma, Brüsszel. Fényesen berendezett gyógyterem, kávéház és vendéglő, nagyszabású park, fedett sétány, kitűnő gyógyszállodák, gyermek gyógyintézet, pompásan berendezett fürdőépületek, villanyos-világítás.

Felülmulhatatlan hatású gyomor, bél- és gégehurutnál, köszvény és csúszosbajoknál, csontbajoknál, mindennemű hurutos bántalmaknál, valamint minden mirigy- és vérbetegségeknek.

Hivatalos fürdőorvos: Szemerey Bertalan dr. Jódhóvíz szétküldése egyenesen a forrástól, továbbá Edes-kuty L. cégtől Budapesten.

Jódforrássá közvetlen a fűdőigazgatósággná rendelhető. — Bővebb felvilágosítással szolgál a fűdőigazgatóság.

Eckert — Edelbraut-féle

gyógyhatású

Természetes Likör

hegyi növényekből készítve jóízű gyomorerősítő,

Vadászatokon, úgy kirándulások alkalmával

vizzel vegyítve kitűnő üdítőül szolgál. Legajánlatosabb házi szer.

cs. és kir. szabadalmazott

Likör gyár Alb. Eckert Grác.

Jó karban levő boros hordók 100—2000 literig jutányosan kaphatók. Budapest VII. Szövetség-u. 26. Weisz Zsigmond.

Lähne-féle

tan- és nevelő intézet

Sopronban

Elemi iskolával, teljes 8 osztályú gimnáziummal és 6 osztályú reáliskolával.

Bizonyítványai államérvényesek.

Felvesz új növendékeket 6 éves koruktól 18 éves korukig. Felvilágosítással készséggel szolgál

az igazgatóság.

Bihar-Diószegen

a vasúti állomástól 250 méter távolságra 2 hold területű, teljesen beültetett és termő szőlő föld borházal, pincével, kuttal s gyümölcsfákkal együtt eladó. Bővebb felvilágosítás nyerhető alólirt tulajdonosnál.

Petrányi Ferenc

malomtulajdonos
Bihar-Diószegen.

Cs. és kir.

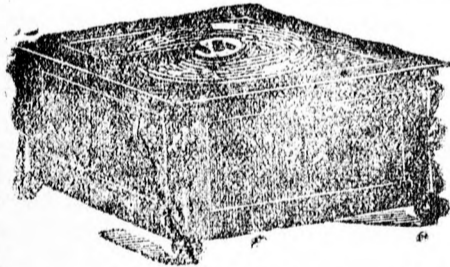

udv. hangszergyár.

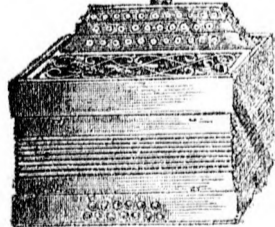
Sternberg Armin és Testvére,

Főraktár és iroda: Budapest, Kerepesi-ut 36.

Mintur-Ariston.

Ezen új találmányú bájos hangszere a legkedveltebb magyar vagy más nótákat elhuzhatja még az is, kinek fogalma sincs a zenéhez. Ára 8 frt 50, a kották darabja 25 kr.

Kitűnő hangú harmonikák
3 frittől feljebb 4, 5, 6, 8, 10 frt.

Iskolai hegedűk.

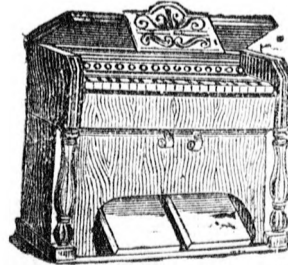
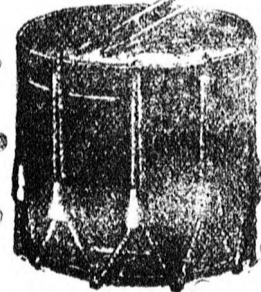

Dallama csengő, egyenlően tömör erőteljes hangú zongorák a legdusabb választékban.

Zongora-termék:

Kossuth Lajos-utca 22.
(Károly-körút sarkán)

Zenepalota.

Mindenütt kitűnőnek elismert, saját gyármányu iskola, szalon és egyházi harmonikumok.

Erard, Feurich, Kern, stb. világhírű zongorák kizárólagos képviselője,

Képes árjegyzék: a) harmonikákról, b) mechanikai zenélő művekről és zenélő dísz tárgyakról, c) az összes egyéb hangszerekről mint hegedűk, fuvolák, czimbalmok, cziterák, harmonikumok, zongorák stbről ingyen és bérmentve küldetik, csak megnevezendő, hogy miféle hangszerről kívántatik az árjegyzék.

Vendéglősöknek zenélő automaták.

Debreczen, nyomatott Kutasi Imrénél.

DE

Egyes évre
240 évre
Egyed évre
240 évre

A

A részv...
évek óta a...
le. Nyugodt...
intézik a pe...
újabb évre...
erős fegyelm...
és rendes g...
kinthetjük...
rendben, kö...
tozás követ...
volt kicsiny...
ták, hogy a...
rendkívüli...
nem volt sa...
jelentése és...
kerekedett...
hogy a vitá...
vitték, kik...
Sok babért...
a józan ker...
Oly hallgat...
gos fejteget...
legnagyobb...
gyogóbb éke...
a képviselt...
hiányzanak...
az ügyvédek...
képviselőt...
már beszéde

Ab

Éjszaka...
lebbent meg...
ráborult az é...
sugártól ezü...
játsszó felh...
förgő vitorla...
A guly...
számadó me...
relte a karán...
mellett, mely...
a magasba...
meg szunyog...
dásból átha...
zavart vadk...
elhallgatott...
János gyere...
odaszólt az...
— Pétó...
A hold...
tetejére s m...
idehallatszott...
dűjének mel...
szétpattant a...
széjjel estek...
karcolták te...
hulló harm...
apró kelyhe...
szét a földön...
Pétó, az öre...
mére álom